

ται σχεδὸν μὴ ἐκμεταλλευσόμενα, ἀποτελοῦνται, πλὴν τῶν γεωργικῶν, ἰδίᾳ ἐκ μετάλλων καὶ ὀρυκτῶν, ἐν οἷς τὴν πρώτην κατέχουσι θέρσιν ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος, ὁ μόλυβδος, ὁ χαλκός, ὁ σίδηρος, ὁ χάλυψ, ὁ ἄνθραξ καὶ τὸ ἔλαιον. Εἰς ταῦτα δὲ δέον νὰ προστεθῶσι τὰ ἐκ διαμετακομίσεως προϊόντα τῆς Σινικῆς καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἐν οἷς τὴν πρώτην κατέχουσι θέρσιν ἡ μέταξ καὶ τὸ τσίον.¹

Τὸ κλίμα σημείων τινῶν τοῦ Περσικοῦ κόλπου ἀπεδείχθη τοσούτῳ βλαβερὸν εἰς τὴν υγείαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν, ὥστε ἀδύνατον εἶναι νὰ υποφέρωσιν αὐτό. Οὕτως ἐν Bouchir (Farsistan) τὸ θερμόμετρον ἀνέρχεται τὸ θέρος εἰς 40° K., τὴν δὲ χειμῶνα κατέρχεται εἰς 10° K.. Οὐδεμία ὑφίσταται διαφορὰ μεταξὺ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς τῆς νυκτός, ὁ δὲ ἄηρ εἶνε σταθερῶς κεκορεσμένος ὑγρασίας. Ἐν Μασκάτῃ δὲ (Oman) τὸ σκοτεινὸν χροῖμα τοῦ ἐδάφους ἀπορροφᾷ μέγα ποσὴν ὑγρασίας· ἡ ὑψίστη θερμοκρασία σημειοῦται ἐπίσης 40°, ἡ δὲ ταπεινοτάτη 12°, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἥλιον τὸ θερμόμετρον ἀνέρχεται ἐνίοτε, ἰδίᾳ δὲ κατὰ Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον, μέχρις 80° K..

Ἐν Μονάχῳ κατασκευάζεται διὰ τὴν Ἐκθεσιν τοῦ Σικάγου κολοσσαῖον μικροσκοπίον παρέχον αὐξήσιν 11000 διαιρέτρων, δυνάμενον δὲ νὰ ἐνισχύσῃ ταύτην μέχρι 16800 διαιρέτρων διὰ τῆς χρήσεως ἰσχυροῦ ἡλεκτρικοῦ λαμπτήρος. Ἡ οὕτω μεγεθυμένη εἰκὼν θὰ καθίσταται ὁρατὴ διὰ προβολῆς ἐπὶ διαφράγματος, ἐφ' οὗ οἱ θεαταὶ θὰ βλέπωσιν τὰς ἐλαχίστως λεπτομερείας αὐτῆς.

Ἡ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις βιομηχανία τοῦ αὐτοφουῶς φωταερίου ἀντιπροσωπεύει τὸ ἀρκούντως στρογγύλον ποσὸν τοῦ ἡμίσεως δισεκατομμυρίου φράγκων περίπου, ἐκ δὲ τῆς ἐσχάτως ἀπὸ ἱστορικῶς ἀπόψεως τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου φυσικοῦ προϊόντος γενομένης στατιστικῆς ἀποσπῶμεν τὰς ἐπομένους χρονολογίας:

- 1821. Πρώτη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ πρὸς φωτισμὸν ἐν Fredonia (New — York).
- 1838. Πρώτη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ πρὸς θέρμανσιν ἐν Findlay (Ohio).
- 1841. Πρώτη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἔλαιου ἐν West Virginia.
- 1860. Πρώτη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρασκευὴν ὑδρατμοῦ ἐν Oil Creek (Πενσυλβανίᾳ).
- 1870. Πρώτη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ὡς οἰκιακῆς καυσίμου ὕλης ἐπὶ τῶν ἁκτῶν τῆς λίμνης Erie.
- 1873. Πρώτη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ σιδήρου ἐν Leechburg (Πενσυλβανίᾳ).
- 1883. Πρώτη ἐφαρμογὴ αὐτοῦ κατὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ πάγου ἐν Creighton (Πενσυλβανίᾳ).
- 1883. Πρώτη διογέτευσις αὐτοῦ πρὸς γενικὴν ἐν Pittsburg διανομήν.

Τῷ 1884 ἐγένετο ἡ ἀνακάλυψις τῶν σημαντικῶν ὑπογείων καταθεμάτων τοῦ Findlay (Ohio), τῷ δὲ 1885 ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Indiana.

ΗΛ. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τέλος πάντων ἐξευρέθη διεξοδός τις ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου τῶν δυσχερειῶν, ἐν αἷς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἡγωνία ἡ ἐλληνικὴ κυβερνήσις καὶ μετ' αὐτῆς ἅπαν τὸ ἐλληνικὸν δημόσιον, ἡ δὲ σύμβασις τοῦ δανείου τῶν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων εἶναι ἤδη γεγονός τετελεσμένον, ὁῶς ὡς ὅπως τὸ κράτος ἀπὸ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς χρεωκοπίας καὶ παρέχον τὸν ἀναγκαῖον χρόνον πρὸς μελέτην καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς ὀριστικῆς καὶ διαρκοῦς διακανονίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος εἴτε διὰ γενικῆς τῶν δημοσίων χρεῶν ἐνοποιήσεως εἴτε δι' ἄλλων συνδυασμῶν. — Ἡ δημοσία γνώμη, ἡ τε ἐλληνικὴ καὶ ἡ εὐρωπαϊκὴ, προκαταληφθεῖσα ἐν μέρει ὑπὸ τῶν κατακραυγῶν τοῦ ἀντιπολιτευομένου τύπου, ἐπέμεινε τέως πρὸς τὸ ἐπιτυχὲς τῆς οἰκονομικῆς ταύτης ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως Σωτηροπούλου-Ράλλη. ὠριμώτεροι ὅμως σκέψεις ἐδίδαξαν πάντας σχεδὸν τοὺς ἀμερολήπτους καὶ ὀρθοφρονούντας ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἠκολούθησε τῇ εὐπρεστάτῃ καὶ ἀξιοπρεπεστάτῃ τῶν ὁδῶν, αἵτινες ὑπελείποντο αὐτῷ, ὅπως ἐγκαίρως ἀνακόψῃ τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρα ἐπίδοσιν, ἣν ἀπὸ τινος εἶχον λάβει τὰ οἰκονομικὰ πράγματα τοῦ κράτους. — Μόνον αἱ διάφοροι τῆς ἀντιπολιτεῦσεως ἀποκρώσεις οὐ βούλονται συνίεναι· αἱ μὲν ἐξακολουθοῦσι διατυμπανίζουσαι τὸν τρόπον τῆς υπογραφῆς τῆς συμβάσεως ὡς ἀντισυνταγματικόν, αἱ δὲ οὐ παύονται ἀναιρουσάαι ὡς μόνον σωτηρίας φάρον τὴν ἀπαισίαν τῆς χρεωκοπίας σημαίαν, μακρὰν τῆς ὁποίας, λέγουσι, μόνον δεινῶς τοῦ ὀλέθρου δύναται νὰ ὑπάρξῃ. — Ἡ στάσις αὕτη τῆς ἀντιπολιτεῦσεως προαγγέλει συνασπισμὸν αὐτῆς κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, προμηνύοντα αὐτῇ τοῦτον διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ νέον ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ταῦτα δὲ πάλιν ἐπάγοντα πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπώλειαν χρόνου ἐπιζημιωτάτην εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τοῦ τόπου ἐργασίαν. — Μία μόνη φαίνεται ἀποτροπὴ τῶν ἀμέσων ἐπακολουθῶν τούτων τοῦ ἀδυσωπῆτου ἀντιπολιτευτικοῦ πολέμου, ἡ ἀναβολὴ τῆς συγκλήσεως τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν νέων βάσεων συστήματος τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς τελείας παρασκευῆς τῶν νομοσχεδίων, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων οἱ τοῦ κ. Τρικούπη διάδοχοι φρονοῦσιν ὅτι θὰ συντελέσωσι τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀτελὲς καταλειφθὲν ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποτροπὴ αὕτη ἔσται προσωρινή· θὰ εἶχεν ὅμως πάντοτε τοῦτο τὸ ἀγαθόν, ὅτι θὰ ἐπέτρεπε τοῖς μὴ τελείως ὑπὸ τῆς φιλαυτίας κατεχομένοις τῶν βουλευτῶν, ὡς καὶ τῷ πεφωτισμένῳ ἐλληνικῷ δημοσίῳ, νὰ κρίνωσιν ἀσφαλέστερον τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν Σερβίᾳ κατηρτίσθη εἰδὼν τὸ προεδρεῖον τῆς νέας Σκουπίνας, οὕτω δὲ ἡ χώρα εἰσέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὴν νέαν περίοδον τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀκυσμάντου ἀπὸ ἐσωτερικῶν περιπαδημῶν ἐργασίας, εἰς ἣν ἐκάλεσεν αὐτὴν ἡ εὐτολμος πρωτοβουλία τοῦ νεαροῦ βασιλέως, ἡ οὕτω πανηγυρικῶς ὑπὸ τοῦ σερβικοῦ λαοῦ ἐπιδοκιμασθεῖσα κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς. Ἡ εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Βουλῆς πρόσκλησις αὐτῆς

1) Ἐκ τῆς ὀλικῆς ἀξίας τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Σινικῆς, ἀνελθόντος τῷ 1890 εἰς 25989000 στερλινῶν, ἡ μὲν μέταξ ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ τοῦ ποσοῦ 7848000 στερλινῶν (32%), τὸ δὲ τσίον ὑπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν 6916000 στερλινῶν (26%).

τοῦ κ. Πάσις μαρτυρεῖ ὅτι ἡ παμπληθοῦσα μερίς οὐδεμίαν ὑφίσταται μεταβολὴν ἐν τῇ διευθύνσει αὐτῆς, τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ταουσάνοβιτς ἀποσχισθείσης καὶ τὴν διεύθυνσιν ταύτην ὑπὲρ τοῦ ἡγέτου αὐτῆς διεκδικούσης ὁμάδος μὴ δυναμένης, ὡς εἰκός. ὡς ἀσκίση κριθιμὸν τινα ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς θέσεως τῆς πανιόχου μερίδος. — Ὑπολείπεται ἡ τοῦ ὀριστικοῦ ὑπουργείου συγκρότησις, ἅτε τοῦ ἐνεστώτος ἐπὶ τῷ εἰδικῷ σκοπῷ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν συγκροτηθέντος καὶ μέλλοντος νῦν μετὰ τὸν τέλειον τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος καταρτιζομένου νὰ ὑποβάλῃ τῷ βασιλεῖ τὴν παραιτησὶν αὐτοῦ· γενικῶς ὅμως πιστεύεται ὅτι πάλιν τῷ κ. Δόκιτς ἀνατεθήσεται ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως, ἀπὸ τῆς ὁποίας, φαίνεται, θὰ ἐκλίπῃ ὅλως καὶ τὸ τέως ἐν αὐτῷ διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ. Φρανάσοβιτς ὑπάρχον προοδευτικὸν στοιχεῖον. — Παραιτηθέντος ἤδη τοῦ ὀνομασθέντος προοδευτικοῦ, ὁ διάδοχος αὐτοῦ πιθανῶς ἀνθιθῆσεται καὶ οὗτος ἐκ τῆς ριζοσπαστικῆς μερίδος, πρῶγμα ὅπερ τὸ πρῶτον νῦν, θὰ ἐγίνετο, οὐδέποτε ἄλλοτε τῆς διευθύνσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ κράτους ἐμπιστευθείσης εἰς ριζοσπαστικὰς χεῖρας, τὸ ὅποσον δὲ θ' ἀπεδείκνυνεν ἀπόλυτον καὶ ἀνεπιθύμητον πλεον ἐμπιστοσύνην τοῦ Στέμματος εἰς τὴν μερίδα ταύτην. Πρὸ τοῦ ἐνδεχομένου τούτου οὐδ' αὐτοὶ πλέον οἱ ἐν Βιέννῃ πτοοῦνται, καίτοι ἕως ἄρτι συστηματικῶς ἀπαίδια ἐπιδιοκνίζοντο ἐκ παντός, ὅπερ ἡγελλεν ἐνίσχυσιν τῶν ριζοσπαστικῶν ἐν τῷ γείτονι βασιλείῳ. Τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀκόλουθον τῇ ἀπὸ τινος παρατηρηθείσῃ τροπῇ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς βασιλικῆς μοναρχίας· ἡμεῖς ὅμως διορώμεν ἐν τῇ στάσει ταύτῃ τοῦ αὐстроουγγρικοῦ τύπου τὴν ἄμαχον τῶν πραγμάτων ἐπιρροήν, ἀποδεικνύοντος περιφανέστατα ὅτι ἡ Σερβία μόνον τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος μερίδι δύναται νὰ ἐμπιστευθῇ ἀνεπιθύμητῶς τὰς τύχας αὐτῆς. — Ἀλλὰ καὶ αἱ δυσχερεῖαι, ἅς προσέβαλεν ἡ βασιλομήτωρ ὡς πρὸς τὴν ἐν Βελιγραδίῳ παρὰ τῷ βασιλεῖ υἱῷ αὐτῆς ἐγκατάστασιν, μὴ ἀνεχομένη ν' ἀναστρέφῃται μετ' ἀνδρῶν, οἵτινες ἐνεργῶς μετέσχον τῶν πρὸς αὐτὴν γενομένων προσβολῶν, οἵτινες δὲ ἠδύσαντο οὕτως ἢ ἄλλως νὰ μετέχωσι τῶν κοινῶν πραγμάτων, φαίνεται ὅτι ἠρξάντο αἰρούμεναι. Ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἀγγελθείσης ἐκουσίας παραιτήσεως τοῦ μητροπολίτου Μιχαήλ, σπουδαιότατον διαδραματίζαντος πρόσωπον ἐν τῷ ζητήματι τοῦ διαζυγίου, τὸ πατριωτικὸν παράδειγμα δὲ τοῦ ὁποίου — ἂν ἐπαληθεύῃ ἡ σχετικὴ εἰδῆσις, διότι ὁ Νέος ἐλβετός ὅς ἐστις ὁ τύπος διαψεύδει αὐτὴν — ἐλπίζεται ὅτι θὰ μιμηθῶσι καὶ εἰς τινες ἄλλοι ἐν παρομοίᾳ εἰσείδονται θέσει· τὸ ἔργον δὲ πιθανῶς θὰ συμπληρωθῇ ἡ Σκουψίνα, κατ' εἰρήνησιν τῶν ἡγετῶν τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος θεσπίζουσα τὴν ἐκ τῆς χώρας ἀπομάκρυνσιν τῶν πρώην ἀντιβασιλέων κ. κ. Ρίστιτς καὶ Βελιμάρκοβιτς καθ' ὃν τύπον εἶχε πράξει τὸ αὐτὸ κατ' εἰρήνησιν αὐτῶν τούτων περὶ τῆς βασιλομυήτορος.

Οἱ ἐν Σοφίᾳ ἐώρασαν ὡς οἷόν τε πανηγυρικῶς τὴν εἰς Βουλγαρίαν ἀφίξιν τοῦ νεοστέππου πριγκιπικοῦ αὐτῶν ζεύγους, ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις προϋπὴντη-

σαν ἐν τῷ διηποδρομικῷ σταθμῷ οἱ ἀντιπρόσωποι Αὐстроουγγαρίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας, Ρουμανίας καὶ Βελγίου, ἀναπετάσαντες καὶ τὰς σημαίας αὐτῶν ἐν τοῖς προξενείοις. — Ὡς πρὸς τὴν μελετηθεῖσαν ἀποδημίαν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην τοῦ ἐνταῦθα βουλγαροῦ ἐξάρχου κ. Ἰωσήφ, τὸ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πρωτεύουσῃ ὄργανον τῆς ἐξαρχίας ἰσχυρίζεται ὅτι οὐδέποτε ὁ κ. Ἰωσήφ ἐβουλεύθη τὴν εἰς Ρώμην μετάβασιν, ὅτι δὲ ἡ ματαιωθείσα αὕτη ἀποδημία -- διότι κατ' ἀνάγκην μετεβλήθη εἰς ἐκδρομὴν μέχρι Προύσης -- οὐδαμῶς ἐδρατίζετο πρὸς τὴν διὰ τοῦ πριγκιπικοῦ συνουσιᾶς εἰσαχθεῖσαν εἰς τὴν Βουλγαρίαν νέαν θρησκευτικὴν ἐπιρροήν. Εὐχόμεθα ὅπως καὶ τὰ πράγματα πιστώσωσι τὰς διακηρύξεις ταύτας.

Ἡ ρουμανικὴ κυβέρνησις ἀσχολεῖται περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῶν Βουλῶν ψηφισθέντων μεταρρυθμιστικῶν νόμων, οὐ μικρὸν περισπώμενη καὶ ὑπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν νέων ἐν τῇ χώρᾳ πλημυρῶν, αἵτινες συνεπλήρωσαν τὰς τῶν προτέρων καταστροφάς. Νομίζει τις ὅτι αἱ σκιναὶ τοῦ κατακλυσμοῦ κινδυνεύουσι ν' ἀναπαρασταθῶσιν ἐν τῷ βασιλείῳ τούτῳ.

Τὸ κυριώτατον τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως ἡ ἐκδοσις τῶν ἐν Γερμανίᾳ βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ ἐντύπωσις, ἣν παρὰ τοῖς συντηρητικοῖς κύκλοις τοῦ Βερολίνου προὔξενυσαν αἱ περὶ εἰρήνης καὶ τῶν αὐστροουγγρικῶν σχέσεων δηλώσεις τοῦ κόμματος Καλνόκν. Τὰ γνωσθέντα ἀποτελέσματα τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐκλογῶν πιστοῦσι τὰς πολλαχόθεν διατυπωθείσας εἰσαρχίας, ὅτι ἡ τοῦ κοινοβουλίου διὰ λυσις οὐ μόνον δὲν θὰ ἐπέφερε τὴν συγκρότησιν κοινοβουλίου εὐμενῶς πρὸς τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον διακειμένου, ἀλλὰ καὶ θὰ παρεῖχεν ἀφορμὴν πρὸς νέαν ἐνίσχυσιν τῶν ριζοσπαστικῶν στοιχείων, πρῶγμα, ὅπερ οἱ ἰθύνοντες τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς αὐτοκρατορίας μετὰ τὰ ἄλλα σδορὰ αὐτῶν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ λάβη ὀφείλον παντὶ σθένει ν' ἀποφύγωσιν. Ὁ ἀγγελλλόμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκλεγέντων σοσιαλιστῶν εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀνδυνάμειν τοὺς μεριμνῶντας περὶ τῆς ἀρμονικῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἀναπτύξεως τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ. Ὡς πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ στρατιωτικὸν νομοσχέδιον, ἀναμφιβόλως ἀπὸ τοῦδε δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι καὶ ἐν τῷ νέῳ κοινοβουλίῳ θὰ τύχῃ τῆς αὐτῆς τῇ ἐν τῷ προτέρῳ ἡ καὶ χείρονος ἐτι ὑποδοχῆς. Οὕτω προβάλλει τὸ δίλημμα τῆς ὑποχωρήσεως καὶ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἀρχικαγκελλαρίου ἢ τῆς νέας καὶ αὐτῆς διαλύσεως. Αἱ μέχρι τοῦδε δηλώσεις δὲν μαρτυροῦσι διαθέσεις πρὸς ὑποχώρησιν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου καὶ ἡ νέα διάλυσις παρουσιάζει ἐνδεχόμενα ἐπακόλουθα, ἅτινα δὲν δύναται ἀλλ' ἢ νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ ἀρμόδιοι, ἂν μὴ ὄντως βουλευσύνται αὐταρχικωτέρᾳ ἐνεργείᾳ, ἥτις ὅμως θὰ ἐνεῖχε ποικίλους τῇ αὐτοκρατορίᾳ, οὐ μόνον δὲ ἐσωτερικοὺς ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικοὺς, κινδύνους. Τοὺς ἐξωτερικοὺς δὲ κινδύνους δὲν φαίνονται παρορῶντες ὅλως, ὡς τοῦτο δεικνύει ἡ ἀγανάκτησις, ἣν ἐν Βερολίνῳ ἡγείραν οἱ τοῦ κόμματος Καλνόκν λόγοι, οὐ κατηγοροῦσιν ὡς ἀντενεργούντος πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Γερμανίας καὶ ὡς θεραπεύοντος τὴν ρωσικὴν φι-

λίαν ἐναντίως πρὸς τὰς μέχρῃ τοῦδε ἀρχὰς τῆς αὐτοκρατορικῆς πολιτικῆς. — Ὡς πρὸς τὸν κόμηντα Καλνόνκιν, οὗτος, παλινωδίαν ἤδων, μᾶλλον δὲ θέλων νὰ κολάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων αὐτοῦ, τοσοῦτον τοὺς συμμάχους σκανδαλισάντων, ἐπανερχόμενος εἰς τὸ αὐτὸ θέμα πρὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τῆς αὐστριακῆς ἀντιπροσωπείας, ἐκήρυξεν ὅτι οὐ μόνον διὰ τῶν ἐκφράσεων αὐτοῦ ἐκείνων δὲν ἐνόει ν' ἀποδοκιμάσῃ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, εἰ παρὰ τινι τῶν συμμάχων κρίνεται αὕτη ἀναγκαία, ἀλλὰ καὶ ὡς νέον θεωρεῖ ἐχέγγυον εἰρήνης πᾶσαν τοιαύτην ἐργασίαν, προσθέμενος ὅτι αἱ φιλικαὶ πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεις οὐδαμῶς ἀφίδουσι πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς τριπλῆς συμμάχιας. Οὐχ ἥττον πάντοτε βέβαιοι ἀπεμένει ὅτι ἐπὶ πᾶσι οὐσίαις τις τροπὴ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς δυαδικῆς μοναρχίας, ἥτις δὲν δύναται νὰ μὴ ἀποβῇ ἄγονος εἰς ἀποτελέσματα ἐπὶ τῶν ἐνεστώσων σχέσεων τῶν μεσευρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχομεν τὴν ἐπίσημον πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβερνήσιν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετρούπολεως, ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ ρωσικοῦ θρόνου μέγας δούξ Νικόλαος θὰ παραστῇ εἰς τὰ μεγάλα φθινοπωρινὰ γυμνάσια τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ. Δύναται τοῦτο μὴδὲν νὰ σημαίῃ, δύναται ὅμως καὶ νὰ σημαίῃ τι. — Ἐν Ἀγγλίᾳ παρὰ πάσας τὰς κωλυδελγίας καὶ παρελκύσεις τῶν συνεδριῶν, δι' ὧν ἡ ἀντιπολιτευσις παρατείνει ἐπ' ἀπειρὸν τὴν συζήτησιν τοῦ ἰρλανδικοῦ νομοσχεδίου, τίς οἶδε ποῦ ἀπρόοπτα προσδοκᾷ, ἴσως δὲ τὰς προσδοκίας αὐτῆς ἐρεΐδουσα ἐπὶ τοῦ προεδρικοῦ τῆς ἡλικίας τοῦ γηραιοῦ τῶν φιλελευθέρων ἡγέτου, ἐπεψηφίσθη εἰς τρίτην καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν καὶ τὸ τρίτον ἄρθρον αὐτοῦ, δι' οὗ συμπληροῦται τὸ κυριώτερον μέρος τῶν συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων, δι' ὧν ὁ κ. Γλάδστον προκίζει τὴν ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἀναξιοπαθίσασαν νῆσον, ἥτοι τὸ εἰς τὸ θεσπιζόμενον ἰρλανδικὸν κοινοβούλιον ἄρθρον. Βεβαίως καὶ ἡ τῶν ἄλλων ἄρθρων συζήτησις θὰ διεξαχθῇ πεισματωδῶς, ἀλλ' ὁ θαλερὸς γέρον δὲν ἀποκατερεῖ ἐπικουρούμενους δι' αὐτῷ μετὰ ἐξ ἴσου θερμοῦ ζήλου καὶ τῶν ὑπαδιστῶν αὐτοῦ, ἐλπίζει ὅτι καὶ κατὰ τὰς υπολειπομένας αὐτῷ κοινοβουλευτικὰς μάχας θὰ νικηφόρησιν, ὅτε ἄρξεται τὸ δεῦτερον, τὸ καὶ κρισιμώτερον, στάδιον τοῦ ἀγῶνος, τὸ πρὸς τὴν Γερουσίαν. — Οἱ ἐν Ρώμῃ ἡρξάντο φοβούμενοι τὴν κατάρρευσιν, φυσικὴν ἄλλως τε καὶ οὐδὲν τὸ ἐκπληκτικὸν ἔχουσαν, τοῦ ἐπὶ ἅμμου διὰ τοσούτων καὶ τηλικούτων θυσιῶν ἐργηρομένου ὑπ' αὐτῶν οἰκοδομήματος τῆς ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἀφρικῇ ἀποικιακῆς αὐτῶν πολιτικῆς. Ὁ βασιλεὺς Μενελικ μετὰ τὴν ἱπποτικωτάτην καὶ πολλὰ ἔτη πρὸ τῆς διωμολογημένης προθεσμίας ἀπότινιν τὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ὑποχρέωσιν καταγγέλλει τὴν συνθήκην τῆς Οὐκιάνης, ἐν ἣ, ὡς γνωστὸν, δεινῶς κατεστρατηγῆθη, ἄλλων μὲν γραφέντων ἐν τῷ αὐτῷ καταληπτῷ ἁμαρικῷ κειμένῳ, ἄλλων δὲ παρεγγραφέντων ἐν τῷ ἰταλικῷ. Ἡ ἰταλικὴ κυβερνήσις διαμαρτύρεται κατὰ τῆς πολιτείας ταύτης τοῦ Μενελικ, ἐπικαλεῖται δὲ διεθνεῖς γνωμοδοτήσεις περὶ τοῦ ἀθεμίτου τῆς μονομεροῦς τῆς συνθήκης καταγγελίας· τοῦτο ὅμως οὐδὲν κωλύει ἡμᾶς νὰ θεωρῶμεν

ὡς προσεχῶς ἀλλοιούμενας τὰς ἰτολοαδυσινιακὰς σχέσεις, ἃς διαδέχεται ἡ ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ ἐγκαθίδρουσις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ρωσογαλλικοῦ συνδέσμου. — Ὡς πρὸς τὸν σύνδεσμον τοῦτον, εὐρίσκεται ἐν ταῖς παραμοναῖς μεζίνος συσφίγγεως αὐτοῦ καὶ δι' ἐμπορικῆς συνθήκης, ἥτις ἔσται ἡ πρώτη — καὶ τοῦτο ἔχει ἰδίαν τινὰ σπουδαιότητα — ἣν ἡ Γαλλία καὶ Ρωσία συνάπτουσιν ἀπὸ τοῦ 1855.

M. E. M.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ.

Προσεκλήθησαν ὡς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπινεύσει τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η', οἱ πανιερώτατοι μητροπολίται Σάμου κ. Γαβριήλ, Λέρου καὶ Καλύμνου κ. Χρύσανθος καὶ Κολωνίας κ. Δωρόθεος.

— Σχολαζούσης τῆς μητροπόλεως Κορυτσᾶς, ἐκλήθη εἰς αὐτὴν ὁ τέως πανιερώτ. μητροπολίτης Ρόδου κ. Γρηγόριος, ἀναπληρωθεὶς ἐν τῇ μητροπόλει ταύτῃ ὑπὸ τοῦ τέως ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πανοσ. ἀρχιεπισκόπου κ. Κωνσταντίνου. Σχολαζούσης ἐπίσης τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Σισανίου καὶ Σιατίστης ἐκλήθη εἰς αὐτὴν ὁ παν. μητροπολίτης Κώου κ. Ἀθανάσιος, ἀναπληρωθεὶς ἐν τῇ μητροπόλει διὰ τοῦ σχολάζοντος πανιερωτ. πρῶτον Στρωμνίτης κ. Καλλινίκου.

— Ἀρχιεπισκοπὴς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς μητροπολίτην προαχθέντος τέως τοιοῦτου, διορίσθη ὁ τέως β' γραμματεὺς κ. Κύριλλος Μουμτζής.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Τέλος πάντων λαμβάνεται φροντίς καὶ διὰ τ' ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου. Ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Εὐταξίας μεριμνᾷ περὶ τῆς τακτικῆς καὶ σκοπίμου αὐτοῦ λειτουργίας, ἐξαίτησάμενος τὴν γνώμην τῶν σχολῶν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἀτόπου τῆς μὴ ἀποπερατώσεως ἐντὶς τοῦ ἔτους τῆς σειρᾶς τοῦ ὀρισμένου μαθήματος.

— Ὁ διαπρεπὴς φιλόλογος καὶ κριτικὸς κ. Ferdinand Brunetiere, ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς 8 ἰουνίου (ν) διὰ ψήφων 22 κατὰ τεσσάρων δοθεισῶν τῶν κ. Zola.

— Πρώτῃς κατὰ τὸ ἐπὶν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου ὑπεδείχθη ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτοῦ ὁ κ. Παναγ. Παυλίδης, καθηγητῆς ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ διὰ ψήφων 27 κατὰ 25 δοθεισῶν τῶν κ. Ἰω. Χατζηδάκη.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 28 μαΐου (9 ἰουνίου) τῆς ἐν Παρίσις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ ἰσοβίου αὐτῆς γραμματέως ἐκτενὴς ἐπιστολὴ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς καὶ τῶν ἐν Δελφῶν γινόμενων ἀνασκαφῶν κ. Th. Homolle, δι' ἧς πολλὰ περὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν Δελφῶν πληροφωρίαι παρέχονται. Ὁ κ. Homolle ἀγγέλλει ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ βαίνουν κατ' εὐχὴν καὶ ὅτι ἀνακαλύπτονται νῦν ἐπιγραφαί, θεμελίαι κτιρίων, ἅτινα σὺν τῷ χρόνῳ δύνανται νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἀνευρεθέντα θησαυρὸν τῶν Ἀθηναίων. Τὰ πάντα δὲ φέρονται ὑποστηρίζοντα τὴν ὑπόθεσιν